

af arbejdsprogrammer, økonomiske vilkår m. v., der må betragtes som forretningshemmeligheder. Bestemmelsen i *stk. 2* om fastsættelse af tavshedspligt er identisk med bestemmelsen i § 4, *stk. 1, 1. pkt.*, i lov om det udenrigspolitiske nævn. Behovet for fortrolighed skyldes bl. a., at en offentliggørelse af f. eks. specifikke arbejdsforpligtelser, minimumsinvesteringer m. v. i en tilladelse vil kunne skade ansøgerne i forhandlinger med andre lande og derved forringe muligheden for, at staten under forhandlingerne om tilladelse opnår de gunstigst mulige vilkår.

Til § 7

Bestemmelsen fastslår som den gældende lovs § 2, *stk. 1*, at en tilladelses varighed ikke kan overstige 50 år. Også når tilladelse meddeles særskilt for henholdsvis efterforskning og indvinding til den samme rettighedshaver i henhold til § 5, *stk. 1, 2. pkt.*, forudsættes det samlede tidsrum for tilladelse ikke at overstige 50 år.

Perioden for en enerestilladelse i henhold til § 5 til efterforskningsvirksomhed vil normalt i tidsmæssig henseende være betydeligt kortere end en tilsvarende tilladelse til indvinding for samme råstof.

En tilladelses varighed fastsættes under hensyntagen til det eller de råstoffer, som tilladelsen gælder for.

Varigheden af en efterforskningstilladelse vil i øvrigt afhænge af omfanget af det efterforskningsprogram, som ansøgeren påtager sig, størrelsen af det område, tilladelsen vil gælde for, samt om det er et område, der tidligere har været gjort til genstand for efterforskningsvirksomhed.

Ved fastsættelsen af varigheden af en indvindingsstilladelse vil der endvidere blive taget hensyn til hvilke anlæg, indvindingen kan forventes at nødvendiggøre.

For så vidt angår reglerne om varigheden af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter henvises der til bemærkningerne til § 13.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår, at energiministeren kan gøre såvel efterforskningstilladelser som indvindingsstilladelser betinget af en ret for staten til, normalt gennem et af staten ejet selskab, at indtræde på nærmere angivne vilkår i den af tilladelsen omfattede virksomhed. Formen for og omfanget af den statslige deltagelse vil blive fastlagt i de enkelte tilladelser, jfr. de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Bestemmelsen indebærer, at tilladelser til efterforskning og indvinding gives på vilkår, at der skal betales afgifter til staten, og fastslår i overensstemmelse med den gældende lovs § 4, *stk. 1, nr. 1*, at de nærmere afgiftsvilkår fastsættes i tilladelsen. Disse økonomiske vilkår kan ikke fastlægges generelt, men må udformes i de enkelte tilladelser bl. a. under hensyntagen til arten af de råstoffer og områder, som en tilladelse skal gælde for.

En produktionsafgift på de indvundne råstoffer sikrer staten en andel af indtægterne fra indvindingen på et tidligt tidspunkt i produktionsforløbet. En produktionsafgift kan som i eneretsbevillingen af 8. juli 1962 være defineret som en fast procentdel uanset produktionens størrelse, men kan også være progressivt stigende. Der vil også kunne fastsættes produktionsafgift for indvundne råstoffer, der ikke nyttiggøres, f. eks. kulbrinter, der afbrændes.

Produktionsafgift vil i henhold til § 18 kunne kræves erlagt i form af indvundne råstoffer for så vidt angår produktion af kulbrinter, jfr. bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i sidste pkt. indebærer, at staten ved fastsættelse af afgiftsbetaling kan sætte den i forhold til det økonomiske udbytte ved den pågældende indvindingsvirksomhed.

Udover at afgifternes størrelse vil blive fastsat i tilladelserne, vil der også blive truffet bestemmelse om forfaldstidspunkter, betalingsvilkår og om grundlaget for fastsættelse af værdien af det indvundne.

Afgifter i medfør af denne bestemmelse træder ikke i stedet for den almindelige indkomstbeskatning, herunder den kommende særbeskatning af indtægter ved olie- og gasindvinding, men der vil ved den konkrete fastsættelse blive foretaget en samlet vurdering, der tager hensyn hertil.

Til § 10

Bestemmelsen fastslår, at de overordnede hensyn, der skal tages ved efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, er, at virksomheden skal finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås. Der tænkes herved bl. a. på forsvarlighed og hensigtsmæssighed i teknisk, ressourcemæssig og sikkerhedsmæssig henseende.

Ved godkendelse af indvindingsplaner i medfør af bestemmelsen i 2. pkt. skal energiministeren påse, at planlagte foranstaltninger ud fra geologi-